

Nr 248.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 8 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316); given Stockholms slott den 28 februari 1930.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 8 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Adolf Dahl.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 8 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

Härigenom förordnas, att till 8 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 skall fogas ett nytt moment av följande lydelse:

3. Utöver vad i 1 mom. sagts äger Konungen, under förutsättning av ömsesidighet, medgiva tullfrihet för varor i överensstämmelse med artikel 18 i konventionen den 22 november 1928 angående internationella utställningar.

Denna förordning träder i kraft den dag Konungen förordnar.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 28 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Dahl, anför efter gemensam beredning med t. f. chefen för handelsdepartementet:

Förut i dag har Kungl. Maj:t på föredragning av t. f. chefen för handelsdepartementet beslutat i proposition äska riksdagens godkännande av en den 22 november 1928 undertecknad konvention angående internationella utställningar.

I artikel 18 av denna konvention äro upptagna vissa bestämmelser angående tullfrihet för sådana varor, som äro avsedda för internationell utställning, vilka bestämmelser avvika från de i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 meddelade stadgandena angående tullfrihet för utställningsföremål. I detta hänseende gäller enligt 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen, att tullfrihet under viss tid (= temporär tullfrihet) må på särskild framställning medgivas för varor, som inkomma för att förevisas såsom utställningsföremål och därefter återutföras och vilka sålunda icke äro att anse såsom i försäljningssyfte införda.

Nyssnämnda artikel 18 i konventionen är i svensk översättning av följande lydelse:

Vid varje utställning, som avses i denna konvention, skola utländska föremål, som äro underkastade tullar eller andra avgifter, medgivas temporär tullfrihet, under villkor att de åter utföras. Ett av avsändaren utställt intyg, som åtföljer varorna, skall bestyrka kolliantal, varornas beskaffenhet, märken och nummer, ävensom varornas handelsbeteckning, vikt, ursprung och värde. Föremålen tullbehandlas i utställningens lokaler utan att underkastas undersökning vid gränsen. Dessa bestämmelser skola tillämpas under förbehåll för gällande tullföreskrifter i det land, som anordnar utställningen.

Då enligt det inbjudande landets nationella lagstiftning ställande av säkerhet erfordras för erhållande av temporär tullfrihet enligt föregående moment, skall garantiförbindelse av kommissarien för varje deltagan-

de land för utställarnas räkning anses såsom tillräcklig garanti för erläggandet av tull- samt andra avgifter och skatter för sådana utställningsföremål, som icke inom behörig tid efter utställningens avslutande blivit återutförda.

Från förmånen av temporär tullfrihet skola vara uteslutna lager av varor, som icke utgöra varuprov i egentlig mening och vilka importerats uteslutande för att försäljas under pågående utställning.

Om de utställda föremålen helt eller delvis bliva förstörda, äger utställaren åtnjuta tullfrihet:

1) om han kan styrka, att de icke förefintliga kvantiteterna eller de föremål, som undergått värdeminskning, ha förbrukats för utställningens ändamål eller på grund av sin lättförstörbara beskaffenhet icke kunna försäljas;

2) om tulltaxan icke med avgift eller införseltull belägger försämrade eller oanvändbara föremål.

Denna förmån skall icke åtnjutas, då föremålen ha använts till sådan förbrukning, för vilken de normalt äro avsedda.

De bevis, som erfordras enligt 4:e stycket, tillhandahållas av kommissarien eller ombudet för den stat utställaren tillhör; avgörandet tillkommer förvaltningen i den stat, där utställningen hålles.

Såsom avsedda för utställningen böra, vid tillämpning av nyss angivna bestämmelser, anses:

1) byggnadsmaterialier, även om de införas såsom råvaror avsedda att förädlas efter ankomsten till det land, där utställningen äger rum;

2) verktyg och transportmaterialier för utställningsarbetena;

3) föremål avsedda för inre eller yttre dekorerings av utställares lokaler, utställningsstånd eller skyltningar;

4) föremål avsedda för dekorerings eller möblering av de lokaler, som användas av de deltagande staternas kommissarier eller ombud, ävensom för dem avsedda kontorsinventarier;

5) föremål och produkter använda för installering eller drift av utställda maskiner eller apparater;

6) prover, som äro erforderliga för jurybedömning av utställda föremål, under förutsättning att intyg av kommissarien för vederbörande sektion företes angående de förbrukade föremålens art och mängd.

Tullfrihet åtnjutes vidare för:

1) kataloger, broschyrer eller officiella affischer, illustrerade eller icke, som utgivits av stater, vilka deltaga i utställningen;

2) kataloger, broschyrer, affischer och andra publikationer, illustrerade eller icke, som gratis utdelas av utländsk utställare inom utställningens område och medan densamma pågår.

Bestämmelserna i denna artikel äro icke tillämpliga på föremål, som enligt det anordnande landets lagstiftning äro föremål för statsmonopol eller vilkas försäljning är förbjuden eller regleras genom licenser, annat än under villkor, som föreskrivas av nämnda lands regering. Dock skall utställande av dessa produkter vara medgivet under förbehåll för kontrollåtgärder till förhindrande av försäljning.

Generaltullstyrelsen, som genom remiss anmodats att avgiva yttrande i ärendet i vad anginge de i artikel 18 föreslagna tullåttnaderna, har i utlåtande den 27 februari 1930 framhållit, att bestämmelserna i nämnda

artikel i åtskilliga stycken ginge längre i fråga om lättnader än tulltaxeförordningen, bland annat därutinnan, att i artikeln omförmälda byggnadsmaterialier, verktyg, kontorsmöbler m. m. icke kunde enligt tulltaxeförordningen behandlas såsom utställningsföremål. Enligt samma artikel skulle också fullständig tullfrihet få åtnjutas för åtskilliga trycksaker, som i tulltaxan vore belagda med tull. Det kunde under sådana omständigheter ifrågasättas, huruvida icke konventionens ratificering borde föranleda ändringar i tulltaxeförordningens och tulltaxans text. Dyliga åtgärder vore emellertid enligt styrelsens mening icke erforderliga, alldenstund bestämmelserna i konventionen, under förutsättning av densammas ratificering för Sveriges del, finge anses äga giltighet före tulltaxeförordningen och tulltaxan, å vilket förhållande styrelsen vid behov kunde fästa tullmyndigheternas uppmärksamhet. Åtgärderna kunde dessutom finnas mindre lämpliga ur den synpunkten, att konventionens lättnadsbestämmelser icke syntes böra utan vidare tillämpas gentemot andra stater än dem, som ratificerat konventionen. Möjligen kunde i 8 § tulltaxeförordningen inryckas en hänvisning om att beträffande sådana utställningsföremål och därmed jämförliga artiklar, som vid internationell utställning infördes från vissa stater, gällde vad särskilt vore stadgat. Likaledes kunde under tulltaxerubrikerna för trycksaker införas någon hänvisande anmärkning.

Generaltullstyrelsen har funnit det icke vara erforderligt att i själva tulltaxeförordningen med tulltaxa vidtagna sådana ändringar, att författningen i förevarande hänseenden komme att överensstamma med konventionen, utan ansett det böra ankomma på tullmyndigheterna att direkt tillämpa konventionen. Styrelsens uppfattning i sistnämnda hänseende kan jag icke dela utan finner, att uttryckliga författningsbestämmelser i ämnet i fall av behov böra utfärdas. Med hänsyn till att sådana bestämmelser skulle utgöra rena tillämpningsföreskrifter till en av riksdagen godkänd konvention synas desamma böra utfärdas av Kungl. Maj:t. För att möjliggöra detta bör i tulltaxeförordningen införas ett uttryckligt bemyndigande för Kungl. Maj:t att, utöver vad i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen sägs, under förutsättning av ömsesidighet, förordna om tullfrihet för varor i överensstämmelse med artikel 18 i konventionen. Då det härvidlag huvudsakligen är fråga om utvidgning av möjligheterna till medgivande av temporär tullfrihet, synes bestämmelse om sådant bemyndigande böra fogas till 8 § tulltaxeförordningen.

*Departements-
chefen.*

Föredragande departementschefen uppläser härefter ett i enlighet med det anförda inom finansdepartementet upprättat förslag om ändrad lydelse av 8 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Kungl. Maj:ts proposition Nr 248.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Einar Regnér.